

جالق تېنى

زۆلەتلىك ئويىدە

مىللەتلەر نەشرىياتى
بېجىن

قىسقىچە مەزمۇنى

ۋۇڭ شىڭ پىئونېر، ئۇ، مەكتەپتە ياخشى ئوقۇيدۇ، ساۋاتى ئىنتايىن يۇقىرى. ياردەم بېرىدۇ، جامائەت مۈلكىنى ئاسرايدۇ..... لېكىن ئۆيدە ھېچقانداق ئىشنى قىلغىلى ئۇنىمايدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە دايمىم ئاچىسىنى ئاۋارە قىلىدۇ. بىر كۈنى ئۇ ئانىسىنى ساۋاد چىقىرىش ئۈگۈنۈشىگە بېرىشقا دەۋەت قىلىدۇ، ئانىسى ئۆيدە ئىش كۆپ، ئۇكاڭغا قارايدىغان ئادەم يوق دىگەن سەۋەپلەرنى كۆرسۈتۈپ، ئۈگۈنۈشكە بارالمايدىغانلىقىنى ئېيتقاندا، ئانىسىنىڭ قىيىنچىلىقنى يېڭىشىنى تەكىتلەيدۇ. بۇ ۋاختىدا ئاچىسى ئۇنىڭ خاتالىقىنى كۆرسۈتۈپ قويۇدۇ ۋە يالغۇز مەكتەپتىلا ياخشى بىر پىئونېر بولۇپ قالماستىن، بەلكى ئائىلىدىمۇ ياخشى پىئونېر بولغاندا، ئاندىن دىگەندەك ياخشى پىئونېر بولۇپ ھېسابلىنىدىغانلىقىنى ئېيتىدۇ. ۋۇڭ شىڭ ئۆز خاتاسىنى بويىغا ئالىدۇ، ئانىسىنىڭ خاتىرجەم ئۈگۈنۈشىگە ياردەم بېرىش ئۈچۈن، دەرىستىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئۆكىسىغا قارىشىپ بېرىشكە، ئۆزى قىلالايدىغان ئىشلارنى قىلىشقا ۋەدە بېرىدۇ.

روللاردا:

چوڭ ئانا جياۋ.

ۋۇڭ شىڭ (12 ياش ئوغۇل بالا، پىئونېر).

ئانىسى. ئاچىسى (16 ياش).

(پەردە ئېچىلىندۇ، چوڭ ئانا جياۋ سەھنىگە چىقىدۇ،
ئىشىنىدۇ ئويلاپ كېتىۋاتقىنىدا كەينىدىن ئۇنى بىر بالا:
«چوڭ ئانا! چوڭ ئانا!» دەپ چاقىرىدۇ.)

چوڭ ئانا جياۋ : (توختاپ كەينىگە بۇرۇلۇدۇ ۋە كۈلۈمسىرەپ
قارايدۇ.) ھە، ئۇ ئۇششۇ سەن. مەكتەپتىن قايتىشىڭمۇ (ئۇ ئۇششۇ
چىقىدۇ. بويىغا بوخچا ئېسىلغان. ئىتتىك ئۇكرەپ كەلگەنلىكتىن تەرگە
چومغان.)

ئۇ ئۇششۇ :

چوڭ ئانا، مەن
ئانايمىن سىزنى
ئىزدەپ كەلدىم،
مېنىڭ ئاناممۇ
ئوقۇشقا يېزىلماق
چى بولۇۋاتىدۇ،
ئۇچەزمەن سىزلەر
بىلەن بىللە ساۋات
چىقىرىش ئوقۇ -

شىغا قاتنىشىدۇ.

چوڭ ئانا جياۋ: راس ئېيتىۋاتامسەن، ئانا ئىش - كۈشلىرى چېچىدىن نۇرغۇن تۇرسا، ئوقۇشقا تېگەمدۇ؟

زۇڭشىڭ: ئۇ ئىشلار ھەر نىمە دىگەن بىلەن ساۋات ئېچىش ئىشچىلىك زورۇر ئەمەسقۇ.

چوڭ ئانا جياۋ: ئانداق بولسا ياخشى بوپتۇ، سېنىڭ ئاناڭمۇ ئاخىرى قاتنىشىدىغان بولدى - دە. سەن قايتىپ بېرىپ ئاناڭغا ئېيتىپ قويغىن، كەچ سائەت 7 دە لىۋجيا ھويلىسىغا بېرىپ مەجلىسكە قاتناشسۇن.

زۇڭشىڭ: خوپ، تاپشۇرۇغۇڭىزنى ئانامغا ئېيتىمەن. خەير! (كەينىگە ئورۇلۇپ ماڭىدۇ.)

چوڭ ئانا جياۋ: (قانداقتۇر بىر ئىش يادىغا كېلىپ زۇڭشىڭنى چاقىرىپ توختۇتۇدۇ.) زۇڭشىڭ! سېنى ماڭا ئاناڭ ئېۋەتكەنمىدى؟

زۇڭشىڭ: ياق. مەن تېخى ئويگە بارغىدەك بولىدىم، ئانام جەزمەن ئوقۇيدۇ. ئۇنىڭ ۋاختىدا كېلىشىگە مەن كېپىل. چوڭ ئانا جياۋ: (ياختۇرمىغاندەك قىلىدۇ. ئارقىدىن يەنە كۈلدۈ.) سەنلا كېپىل بولۇدىغان بولساڭ بولۇدۇ، بۈگۈن ئاچاڭمۇ كەلگەنمىش، ئەندى ئىش ئۇڭغا تارتىدىغان بولدى.

زۇڭشىڭ: (خوش بولۇپ كېتىدۇ.) ئاچام كېپتۇما؟ ئانداق

بولسا ناھايىتى ياخشى بوپتۇ؛ ئانام كەچ سائەت 7دە جەزمەن
 كېلىپ مەجلىسكە قاتنىشىدۇ. خەيىر چوڭ ئانا!
 چوڭ ئانا جياۋ: خەيىر! (پەردە يېپىلىدۇ.)
 (زۇڭ شىڭ بوخچىسىدىن خاتىرە دەپتىرنى ئېلىپ بىر
 نەچچە خەت يازىدۇ. پەردە يېپىلىدۇ.)

(پەردە ئېچىلىندۇ. بىر ئېغىزلىق ئوي كورۇندۇ.
ئانىسى كىيىم - كېچەكلەرنى ئېغىشتۇرۇپ ، ياماپ بولغان
لىرىنى قاتلاپ، ئېزىپ، شىكافقا سالىندۇ.
(ئۇلۇشنىڭ خوشال كىرىپ كېلىندۇ.)

ئۇلۇشنىڭ: ئانا! (بوخچىسىنى جۈزۈ تۈپسىگە تاشلاپ قويۇدۇ)
ئاچام كېيىپكەن قېنى؟

ئانىسى: ۋاقىرما؟ ئۇكاڭ ھازىر ئۇخلايدى. ئاچاڭ ما-
ماڭنى يۇخلاپ كەلگىلى كەتتى. ئۇلۇشنىڭ، ماۋۇ سېنىڭ كوي-
نىڭنىڭ، ئاچاڭ ياماپ قويدى. ئىككىنچى تاتىمغا سېلىپ قوي-

دۇم، ئوڭ تەرەپتىكى.....

زۇڭشىڭ: خوپ ياخشى. (ئورۇلۇپ ماڭىدۇ) ئاچامنىڭ قېشىغا بارىمەن.

ئانىسى: توختاپتۇر! گېپىمنى ئاڭلاپ بولۇپ ئاندىن ماڭ!
(زۇڭشىڭ ئارقىسىغا ئورۇلۇپ تۇرۇدۇ.) مەيەرگە قارا - ھە، ماۋۇ سېنىڭ پايپىڭنىڭ. پاكىزە قول ياغلىغىڭنى مەيەرگە قويۇپ قويدۇم.

زۇڭشىڭ: بىلدىم، بىلدىم.
ئانىسى: (ئۇنى تارتىپ تۇرۇپ) مۇندىن كېيىن كىيىم - كېچەكلەرنى قالايمىقان چۈگۈما، كىرپايپىڭنى تاتىمغا سالما، يەنە.....

زۇڭشىڭ: ھە - ھە ئانداق قىلمايمەن. قىلماي - مەن! (يەنە ماڭماقچى بولۇدۇ).

ئانىسى: قارا سېنى، ھېچمىشە مۇشۇنداق قىلىسەن. گەپ قىلسام ئاڭلىمايسەن. بىر نەرسە ئىزدەسەڭ ھەممىنى چۈگۈش تۇرۇپ، ئوينى ئوڭتەي - توڭتەي قىلىۋاتسەن، ئاندىن مېنى بېرىم كۈن ئوي يۇغۇشتۇرغىلى سالىسەن.

زۇڭشىڭ: (ئاچچىقلىناي دەپ، يەنە ئۆزىنى توختۇتۇپ ئالدى،) ئانا سەن بىلمەيۋاتسەن، مېنىڭ ئىشىم بارىتى، مەن ئاچامنىڭ قېشىغا بېرىپ سۆزلەشمەكچىتىم، ئېيتقانلىرىڭنىڭ ھەممىسىنى ئۇختۇم. ئېسىمدا مەھكەم تۇتسام بولمىدىمۇ؟

ئانىسى: ئانداق بولسا دەپ ياقتىنا، پۇتلىرىنى ئاچىپ نەدە؟

زۇلڭشەك: نەدە بولاتتى، تاتمىدىغۇ؟

ئانىسى: نەچچىنچى تاتمىدا؟

زۇلڭشەك: نەچچىنچى تاتمىدا؟ (خوش ياخمىغاندەك قىيىنچىلىق بىلەن)

ۋاي ئانا، سەن راس ئاۋارە بولۇۋاتسەن!.....

ئانىسى: ئانداق ئەمەس، ھېچنەرسىنى ئاڭلىماپسەن، ئو-

زەك شۇنچە چوڭ بولغۇنىڭ بىلەن ھەممە ئىشىڭغا مەن قارايمەن.

سېنىڭ ئوي ئىچىدە مۇنداقلىغىڭنى تېخى ئاچاڭ بىلەن

مەيدۇ؛ ئەگەر بىلىدىغان بولسا - ھەي، قارا سېنى!

زۇلڭشەك: (غۇتۇلداپ) بىلىمەن، ئاچامما ئېيتماي قوي-

مايسەن.

(ئىشك تەرەپكە مېڭىپ، يەنە توختاپ، بىر نىمىلەرنى

ئويلايدۇ، ئانىسىغا قارايدۇ. ئانىسى يەنە شىكاف يۇغۇشتۇرۇپ

رۇدۇ. زۇلڭشەك ياخشى سۆزلەپ، كۆڭلىدىكىنى ئوچۇق

ئوتتۇرماقچى بولۇدۇ).

زۇلڭشەك: ئانا، (سەل توختاپ) ئانا!

ئانىسى: ھە؟

زۇلڭشەك: (ئاغزى ئاران بېرىپ) ئانا، مەن ساڭا شۇنى

ئېيتماقچى: ماڭا پىكرىڭ بولسا بەرگىن، قوبۇل قىلىشقا تېز

گىشىلىڭنى قوبۇل قىلاي، ئۆزگەرتىشكە تېگىشلىڭنى ئۆز-

گەرتەي.

ئانىسى: ئانداق بولسا ياخشى.

زۇلڭشىماڭ: يەنە ئۇنىڭغا - بۇنىڭغا دەپ ژۇرمە. (ئانىسىغا قاراپ خاتىرجەم بولالمايدۇ،) ئانا، نىمىگە كۈلسەن؟ مەن راس گەپنى ئېيتتىممۇ.

ئانىسى: راس ئېيتىۋاتقىنىڭنى بىلىدىم.

زۇلڭشىماڭ: ئانداق بولسا، ئەيۇ قىلغىن. بايا مەن ساڭا قەستەنگە «ئاچچىغىلىغىنىم يوق». راس ئېيتىۋاتىمەن، ئەيۇ قىلغىن؟

ئانىسى: ئەيۇ قىلدىم، ياخشى، ئۇيۇنۇڭغا بېرىۋە. زۇلڭشىماڭ: (ئېشىر-بېسىق بولۇپ) ئوينىغىلى بارمايمەن، قىلىدىغان ئىشىم بار. سېنىڭ بۇ سوزلىرىڭنى باشقا كىشى ئاڭلاپ قالسا، مېنىڭ نەچچە ياشتا ئېكەنلىگىمنى بىلىمەي قالاتتىمۇ (ماڭىدۇ، ئىشىككە بېرىپ، يەنە بىر قارارغا كېلەلمەيدۇ).

زۇلڭشىماڭ: ئانا، ئاچام قاچان كېلىدۇ؟

ئانىسى: ئۇزاققا قالماي قايتىپ كېلىدۇ. (زۇلڭشىماڭ ئويلىۋىۋىدۇ.)

زۇلڭشىماڭ: ئانداق بولسا، ئاچامنى ئىزدەپ ئولتۇرمايمەن. (توختايدۇ. بوخچىسىدىن خاتىرە دەپتىرنى ئېلىپ ۋاراقلاپ، بىر ئاز قاراپ - بېشىنى تاتلاپ تۇرۇپ) ئانا، ھازىر بىر مۇھىم ئىش بار، ئەسلىدە ساڭا دىمەكچى ئىدىم، براق چوڭ ئانام جياۋ: «ئاچامنى كېپتۇ» دىگەچكە، مەن: «بۇ ناھايىتى ياخشى

پوپتۇ، ئاۋال ئاچام بىلەن سوزلۇشۇپ كۆرەي.
ئانامغا ئېيتسۇن» دەپ ئويلىغانىم. ئەندى ئانا...
ئېيتاي داۋاتىمەن، بولامدۇ؟

ئانىسى: ياخشى، نەمە ئىشتى؟

رۇڭشىڭ: ھەر ھالدا ساڭا پايدىلىق. سېنىڭ، ئۆزەڭ-
نىڭ ئىشى. سەن قاتناشساڭ بەك ئوبدان بولاتتى، ئاچاممۇ
سېنى قاتنىشىشقا دەۋەت قىلماي قالمايدۇ، دادامغىمۇ خەت
يېزىپ بىلدۈرۈمەن، ئېيتماقچى بولغىنىم مۇشۇ ئىشتى، مەن
دېمىسەممۇ ئۆزەڭ تاپالايىسەنغۇ؟ (بىر ئاز توختاپ) قېنى، تېپىپ
باقىنا.

ئانىسى: سېنىڭ بىلەن تېپىشماق ئېيتىشىپ ئويناشقا
ۋاختىم يوق.

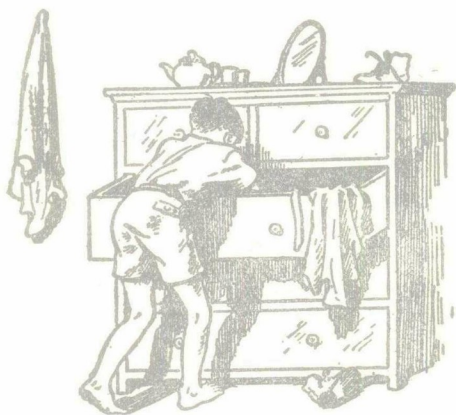
رۇڭشىڭ: قويا ئۇنداق گېپىڭنى! مەن سېنىڭ پايداڭغا
گەپ قىلىۋاتىمەن.

ئانىسى: رەھمەت ساڭا. ماڭا ئىش تېپىپ بەرمىسەڭلا
بولدى.

رۇڭشىڭ: ساڭا ئىش تېپىپ بېرىۋاتقىنىم يوق. ئانا ئوي-
لاپ باققىنا: سېنىڭ ھازىرقى ئەڭ مۇھىم ئىشىڭ نەمە؟ ھەم-
مىدىن ئاۋال قايسى ئىشنى قىلىشىڭ كېرەك؟

ئانىسى: نەمە ئىش بولاتتى، كۆرمەيۋاتامسەن؟ - نەرسە
كېرەك ئېيتىۋاتىمەن، بىلىمەيمەن قانداق بولۇپ قالدۇڭكى.

ئاڭ، نىمىلا بولسا چۈگۈشتۈرۈپ قالايمىقان تاشلايسەن ، بولسا
 گۈن ئاچاڭ قارىشىپ بەرمىگەن بولسا ، تېخى قاچانغىچە ژى-
 فىشتۇراتتىمكى ، ئەندى بىردەمدىن كېيىن ئوكاڭ ئوخۇندۇ...
 ژۇڭشىڭ: ئاناسەن زادى! براۋ سەن بىلەن سوزلىشىۋات-
 سا ، سەن ئاشۇ ئىشىلا تەگەيدىكەنسەن ، مۇئەللىمچۇ: بىر
 كىشى ئىش قىلماقچى بولسا ھەممە ئىشقا بىردەك يېمىشىۋال
 ماستىن ، ئىشنىڭ مۇھىم ، مۇھىم ئەمەسلىرىنى ئايرىپ ئېلىپ ،
 ئالدى بىلەن ئەڭ مۇھىمنى ئىشلىشى كېرەك - دېگەن .

ئانىسى: قېنى ، ئېيتىپ باققىنا ، ئەڭ مۇھىم ئىش قايسى؟
 ژۇڭشىڭ: ئوگۇنۇش ئەمەسمۇ؟ ئەڭ مۇھىمى ساۋادچىق-
 رىشقۇ . جياۋچوڭ ئانىلارنىڭ بىر ساۋادچىقىرىش كۆرسى بار

ئېكەن، سەن شۇكۇرسقا بېرىپ ئوقۇغىن. «قاسۇر - غىلى بولمايدۇ. مەسىلەن: خۇاڭخې دەرياسى دۇ؟ ئەللىك پروتسىپىتكە ئەللىك پروتسىپىتنى قوشساق بولۇدۇ؟ چىڭسىخۇاڭنىڭ فامىلىسى نەمە؟ - فامىلىسى چىڭمۇيە؟ ياق؟ مەن كىچىك ۋاختىدا چىڭسىخۇاڭنىڭ فامىلىسىنى سىنى چىڭ - دەپ ئويلايتتىم (ئانىسى قولىدىكى ئىشنى توختۇتۇپ زۇڭشىڭغا قارايدۇ، گېپىنى توختۇتۇدۇ، ئويلۇنۇپ تۇرۇپ قالىدۇ.)

زۇڭشىڭ: ئانا ساڭا نەمە بولدى؟

ئانىسى: ئويلاپ باققىنە، ساۋاد چىقىرىش ئوگۇنۇشىگە قاتنىشالايمەنمۇ؟

زۇڭشىڭ: (كۆزلىرىنى ئوينۇتۇپ، ئىشەنچلىك ھالدا) قاتنىشا -

لايسەن! ئانا. ساڭا راس گېپىمنى ئېيتسام: سەن توغۇرلۇق جياۋچوڭ ئانا بىلەن سۆزلۈشۈپ قويغانمەن، ئۇ سېنى كۇرسقا ئېلىشقا ماقۇل بولدى. سەن يەنە نىمىدىن ئەندىشە قىلىۋاتىسەن؟ ئىش پۇتتى. تېخى جياۋچوڭ ئانا ئاناڭغا ئېيت، بوگۇن مەجلىسكە كەلسۇن - دىگەن ئىدى. (خاتىرە دەپتىرىنى ئېچىپ) ئانا قۇلاق سال (ئوقۇيدۇ) «ئانامنىڭ مەجلىسكە ۋاختىدا كېلىشىگە كېيىنمەن، ۋاختى بوگۇن سائەت 19دا» - يەنى كەچ سائەت 7دە. «ئورنى لىۋجا ھويلىسىدا». بوپتىمۇ.

ئانىسى: ئويلاپ كورگىنا، مەن ساۋاد چىقىرىش كۇرسىغا

بارالايمەنمۇ؟ چولام تېگەمدۇ؟

رۇلۇشماڭ: نىمىشكە تەگمەيدۇ؟

ئانىسى: سەن تېخى ئۆيدە نىمىش بارلىغىنى ئوقمايسە؟

مەن دەرس ئالغىلى كەتسەم ئۇكاڭغا كىم قارايدۇ؟

رۇلۇشماڭ: (ئۈمىتسىزلىنىپ) دېمەك ئۈگەنمەيدىكەنمەندە؟

ئانىسى: ھازىرغا بولمايدۇ. كېيىن ئۈگۈنۈمەن. سەن بىر

رېپ جياۋچوڭ ئاناڭغا ئېيت.....

رۇلۇشماڭ: (ئالدىرىغان قىياپەتتە) ئەندى قانداق قىلىش

كېرەك! بۈگۈن ئوتتۇرا ئەترەد باشلىغۇچە ۋەدە بېرىپ كەل

گەن ئىدىم، ئاندىن كېيىن جياۋچوڭ ئانامغىمۇ ئانامنى ساۋادچى

قىلىش ئۈگۈنۈشكە قاتناشتۇرىمەن - دەپ سۆز بەرگەن ئىدىم،

لېكىن سەن بىراقلا بارمايدىغان بولدۇڭ.

ئانىسى: مېنىڭدە قانداق قىيىنچىلىقنىڭ بارلىغىنى ئې

نىمىشكە ئويلىمايسەن؟

رۇلۇشماڭ: ئۈگۈنۈش دېگەندە قانداقلا بولمىسۇن بەزى

قىيىنچىلىقلار بولۇدۇغۇ. قىيىنچىلىقنى يېڭىش كېرەك، سەن

زويالارغا قارىغىنا.

ئانىسى: كىمگە؟

رۇلۇشماڭ: زوياعىچۇ، ھېلىقى زويا بىلەن شۇرانىڭ ھېكايى

سىداكى. بۇ كىتاپنىڭ تەربىيىۋىي ئەھمىيىتى بار.

ئانىسى: ۋاھ! سەن كىتاپنى كورۇشىنىغۇ كورۇپسەن،

نىڭ ئىسمى!

زۇلۇشماڭ: (ئاچچىقلىنىپ) ساڭا گەپ قىلمايمەن.

سۆز قىلمايدۇ، لېكىن مەسىلىنى ھەل قىلماي مۇمكۈن ئەمەس. بىر
دىن كېيىن)

ژۇڭ شىڭ: ئانا مېنىڭچە ، بىر ئازدىن كېيىن مەجلىسكە بارغىن جۇمۇ؟ جۇمۇ ، ئانا ؟ (سەل توختاپ) قانداقلا بولمىسۇن بۈگۈن چوللا تېگىدىغۇ: ئاچام ساڭا ياردەملىشىپ ئىش-كۈش-ئىرىڭنى قىلىشىپ بېرىپتۇ . سەن مەجلىسكە بارىدىغان بولساڭ ، ئاچام يەنە ياردەم قىلىپ ، ئۇكامغا قارىشىپ بېرىدۇ .

ئانىسى: بۇ، نىمە دىگەن بىغەرەز بالا! بۈكۈنغۇ مەجلىسكە قاتنىشمايەن، يەنە ساۋاد چىقىرىش دەرسىگە قاتناشماي بولامدۇ؟ بۇ بىر پاراك بولدىدە: ساۋات چىقىرىش ئۈچۈن ھەر كۈنى دەرس ئوقۇش كېرەك - ياخشى ئۈگەنمىگەندە، قاتنىشىپ نىمە قىلىمەن؟ بىراق ئاچاڭ ئەتە مەكتەپكە قايتىپ كەتسە، ئۇكاڭغا كىم قاراپ تۇرۇدۇ؟ سەن زادى بىر بايۇەچچە سەن، ھېچ ئىش بىلەن كارىڭ يوق.

رۇڭ شىڭ: (يۈزى قىزارغان ھالدا) مېنى ياۋە چچە دەپ،
مەن پومېششكىمىدەم، قارا بۇ گەنى؟

ئانىسى: قارا! ۋاقىراپ ئۇكاڭنى ئوخۇتۇۋاتتىڭ!

ژۇڭشىڭ: ئوقۇغۇڭ يوق، شۇڭا تۈرلۈك باھانە - سە -

ۋە پلەرنى تېپىپ كۆرسۈتۈسەن.....

(بىردىنلا سۆزنى توختىدۇ، چۈنكى ئاچىسى كىرىپ كېلىدۇ. ئۇ ئاچىسىنىڭ ئانىسىغا ياكى ئۆزىگە ياردەم قىلىشىنى بىلمەيدۇ - دە، ئويلۇنۇدۇ.)

ئانىسى: قېنى، ئاچاڭ ئېيتىپ باقسۇن، سەن ياۋە چېنىمۇ، ئەمەس.

ژۇڭشىڭ: (سۆزنى تارتىۋېلىپ) ئاچامەن ساڭا ئېيتاي! بۈگۈن مەن ئوتتۇرا ئەترەد باشلىغىغا ۋەدە بېرىپ..... ئاچىسى: بىلدىم، بىلدىم ھەممىنى ئاڭلىدىم، (بىر ئاز ئوختاپ) ئانامنىڭ ئېيتقىنى توغرا. ژۇڭشىڭ: نىمە!

ئاچىسى: ژۇڭشىڭ، بۇ ئەمىلىيات، بىر كىشى ئەمگەك سۈيىمەي، باشقا كىشىگە ياردەملەشمەي، ھەممە ئىشتىلا تەييارغا ھەييار بولسا، دايم باشقا كىشىنى ئىشقا سالىا - بايرۇمچىچە بولماي نىمە بولاتتى؟

ژۇڭشىڭ: (قايىل كەلمەي) ھە، مەن شۇنداقما؟ سەن مۇئەللىمىمىز جۇدىن، ئەترەد تىن سوراپ باق! مەن ئەمگەكنى سۈيۈمەن، بىرىنچى «ئا» سىنىپنىڭ رەمىزىنى قايسى ئەترەد رېمۇنت قىلغان؟ «قرا ئەت خان» نىڭ شكاۋىنى كىم مىغلان؟ سەن بېرىپ سوراپ باق، باشقىلارغا ياردەم قىلىمەنمۇ يوق؟ كىچىك ساۋاقداشلىرىمدىن خەۋەر ئالىمەنمۇ يوق، پىنوئېرلىققا

يارايدىكەنمۇ - يوق، سەن بېرىپ سوراپ

ئاچمىسى: ئانداق بولسا، مەكتەپتە - پىونېر

كەنسەندە؟

رۇڭشەن: شۇنداق بولماي ئەمەس.

ئاچمىسى: ئەمما ئويدىچۇ؟ (ئاچمىسى بىلەن ئانىسى رۇڭشەنغا

قارايدۇ. رۇڭشەن يەرگە قاراۋالىدۇ. تۇمشۇغىنى شۇمشەيتىدۇ)

ئاچمىسى: بىر

بالا مەكتەپدىلا ياخ

شى بولۇپ، پىو-

نېرلىققا ياراپ،

مەكتەپتىن قايتقاندا

پىونېرنىڭ قىلغىنى

قىلمىسا - ئۇ يېرىم

پىونېر بولۇدۇ، ئۇنى

«تولۇق بىر» پىو-

نېردىكىلى بولماي

دۇ.

رۇڭشەن: (غۇدۇڭشۇپ) يېرىم پىونېردىكىنىڭ نېمىسى!

بۇنى كىم خالايدۇ؟

ئاچمىسى: ئەلۋەتتە، يېرىم پىونېر - قىلغىنىڭ ئەللىك پروت

سېنتى ئىناۋەتكە ئوتىدىغان پىونېر بولۇشنى، مەكتەپتە بىر خىل،

ئۆيىدە بىر خىل ژۇرۇشنى ھېچكىم خالىمايدۇ. ئەگەر ئۆيىدىكى
يېرىمىمۇ پىئوپىرلىققا يارىسا، ئۇنداق پىئوپىر ئالدىن «تولۇق بىر»
پىئوپىر بولۇدۇ؛ ئەللىك پروتسىپتىكە يەنە ئەللىك پروتسىپتىنى
قوشسا قانچە بولۇدىغانلىقىنى بىلىسەنغۇ.

زۇلۇشنىڭ: بىلىمەن. سەن ماڭا تەنە قىلىۋاتىسەن.

ئاجىسى: خاپا بولما. مۇشۇ مەسىلىنى ئويلاپ كۆرسەڭ
بولغىنى. مەكتەپتە ئەمگەككە قاتنىشىدىكەنەن، شىكافى رېپ-
مۇنت قىلىدىكەنەن، تېخى باشقىلارغا ياردەم قىلىدىكەنەن،
كىچىك ساۋاقداشلىرىڭدىن خەۋەر ئالىدىكەنەن، لېكىن ئۆيىدە
ھېچ ئىش بىلەن كارىڭ يوقكەن، ھەتتا ئىنىڭىمۇ كويۇنمەي-
سەن، كوتۇرۇپمۇ قويمايدىكەنەن، بۇ قانداق گەپ؟

زۇلۇشنىڭ: كىم ئىنىسىغا كويۇنمەيدۇ - دەيدۇ. ئۇنىڭغا
مەن ناھايىتى ئامراق. بىراق ماڭا كەلگىلى تۇنۇمايدۇ.

ئانىسى: سەن ئۇنى چىمدايسەن، قولۇغىنى سوزىسەن،
سىلىكىسەن..... ئامراقلىغىڭ شۇ، بۇنىڭغا ئۇكاڭ قانداق چىدا-
لايدۇ؟ قىلىغىڭ شۇ تۇرسا، ئۇنامدۇ؟

(بىر ئاز ئوختاپ)

زۇلۇشنىڭ: مەن ئۆيىدە - قانداق بولمىسۇن ئەمگەك قىل-
غانمەن.

ئاجىسى: بىلىمەن، پەقەت بىر قېتىم، ئۆتكەن زۇلدا،
شۇنداقمۇ؟ ئانامنىڭ تۇغۇلغان كۈنىدە سېنىڭ بەزى ساۋاقداش

لىرىڭ كەلگەن.....

رۇڭشېڭ: ئاران بىر قېتىمما؟ ئانداق ئەمەس. ئاچىسى: شۇ چاغدا ساۋاقداشلىرىڭ بىزنىكىدە ئانامنى ياخشىراق دەم ئالسۇن. دەپ ئانامغا قارىشىپ ئىشلىتىپ بەرگەن..... شۇنىڭ بىلەن سەنمۇ قاتنىشىپ ئىشلەشكەن. شۇنداقمۇ؟

رۇڭشېڭ: كىم ئۇنداق ئەمەس دەيدۇ؟ ئەمما بىر قېتىملا ئەمەس.

ئانىسى: ئۇنىسى راس. ئۇنى يوققا چىقارغىلى بولمايدۇ. بۇ ئىلمۇ بىر قېتىم ئەمگەك قىلدى. تازىلىق تەكشۈرۈشى بولغاندا، ساۋاقداشلىرى بىلەن نەمۇنچىلىك تالىشىپ، ماڭا ئىفلاس بىلەن يەر سۇپۇرۇشۇپ بەردى، راملارنى ئەرتتى. تەكشۈرۈش ئوتۇپ كەتكەندىن كېيىن، يەنە ئىلگىركى ھالغا چۈشۈپ قالدى. ھېچ ئىش قىلمايدىغان بولۋالدى.

ئاچىسى: (ئانىسىغا) ئانداق بولسا، رۇڭشېڭ ئىلدا بىر قېتىم ئەمگەك قىلىدىكەنرە.

رۇڭشېڭ: نىمە دېسەڭلە مەيلى!

ئاچىسى: (سوزىنى داۋاملاشتۇرۇپ) ئۆتكەن ئىلدىكى بىر قېتىمدا، ساۋاقداشلىرىنىڭ تەشەببۇسى بىلەن ئىشلىگەن. بۇ ئىللىق بىر قېتىمدا بولسا، تەكشۈرۈشتە نەمۇنچى بولۇپ با. ھالىنىش ئۈچۈن ئەمگەك قىلغان، ئادەتتىچۇ؟ ئوي مەكتەپكە

ئوخشىمايدۇ - ئۆيدە ھايداپ تۇرۇدىغان مۇئەللىم بولمايدۇ .
 كورۇپ تۇرۇدىغان ساۋاقداشلار بولمايدۇ ھەم ئەخلاق نومبىرى
 خاتىرلەنمەيدۇ ، ياخشى بولسۇن ، يامان بولسۇن ئۇنىڭ كىرىگى
 يوق ، (زۇڭشىڭنىڭ سۆزىنى دورىغان قىياپەتتە) كوكۇلۇڭدە «ھە ئىمە
 دىگەن بىلەن ئانام مېنى ھېچنىمە قىلالمايدۇ» ، «ئوي ئىشىنى
 ئانام ئۆزى قىلدۇ ، مەن غەم قىلمىساممۇ بولۇدۇ» دەپ ئويلى-
 غانسەن . شۇنداق قىلىپ يېرىم پونىر بولۇپ ئالغانسەن .

زۇڭشىڭ : ئاچا ! (بىردىن ئىمە دېيىشنى بىلدۈرگەن) ئازراق
 توختاپ مەن ئانامنى دەپ ئاۋەرە بولۇۋاتسام ، سەن مېنى غەم
 قىلمايدۇ دەۋاتىسەن؟

ئاچچىسى : سەن كىمنىڭ غېمىنى قىلدىڭ؟ ئانامغا قارىشىپ
 بېرىش بۇياقتا تۇرسۇن ، سېنىڭ ھەممە ئىشىڭنى ئانام قىلىپ
 بېرىدۇ ، ھەممە نەرسە - كېرەكلىرىڭنى ئانام زېغىشتۇرۇدۇ ، سا-
 ۋاقداشلىرىڭغا قارا! ئۇلار ئاتا - ئانىلىرىنى قانداق سويۇدۇ .
 لېكىن سەنچۇ؟ ئويلاپ باق . سەن زادى ئاناڭنى ياخشى
 كۆرەمسەن ؟

(جېم - جېت بولۇشۇدۇ . زۇڭشىڭ كۆز - يېشىنى ئىرتىپ

بۇرنىنى تارتىدۇ .)

ئانامسى : ئىمىگە زىغلايسەن ؟ ئاچاڭ بىلەن ياخشى
 سۆزلەش .

زۇڭشىڭ : ئاچام مېنى ئاناڭنى ياخشى كۆرمەيسەن - دەيدۇ .

دۇ..... (بۇرئىنى تارتىپ) ھە، مەن ياخشى كۆرۈۋاتىمەن. سەنلا ياخشى كۆرسەن!

ئاچىسى: ۋوي-ۋوي يالغانچىلىق قىلمىساڭچۇ. زۇڭىڭنىڭ مەن سېنى ئۆزى ئويلاپ باقسۇن دەۋاتىمەن. كۆڭلۈڭدە: «ئەگەر دېسەڭ دەۋە مەن ئانامنى ياخشى كۆرىمەن» دەۋاتىدىغانىسەن. پەقەت كۆڭلۈڭدە شۇنداق دېسەڭمۇ، لېكىن ئانامنىڭ ئېغىر-چىلىقى بىلەن پۈتۈنلەي كارىڭ يوق. ئانامغا ياردەم قىلمىغان نىڭ ئۈستىگە يەنە ئانامنى ئىشقا سالىسەن، مۇنداق قىلىشنىڭ ياخشىمۇ؟ ئويلاپ باققىنا؟

زۇڭىڭنىڭ: بىلىمەن، مەندە كامچىلىق بار.

ئاچىسى: قانداق كامچىلىق.

زۇڭىڭنىڭ: ئۇنىڭ نېمىسىنى سورايىسەن؟

ئاچىسى: ئانداق بولسا، بايا توغرى دەپتىمەن. مەكتەپتە ئۆزەڭنى تۇتۇپ ئېلىپ ياخشى پىروپېر بولۇپ زۇڭىڭنىڭ نەسەن، لېكىن ئۆيدە قىلچىمۇ ئۆزەڭنى تۇتالمايسەن، باشتۇڭلىق قىلىپ، ئۆزەڭنىڭ پىروپېر ئېكەنلىكىڭنى، ياخشى بالا بولۇشنى ئۇنتۇپ قالسىەن.

زۇڭىڭنىڭ: «بالا»، «بالا»!

ئاچىسى: ھە ماقۇل، ياش، بولدىمۇ؟ سەن ئۆيگە قايتىپ كەلدىڭ. ئوبدان ئۆسمۈر بولۇشنى ھامان ئىشىڭدىن چىقىرىپ قويسەن. «ئانامنىڭ ئالدىدا ئەكىلەيسەن».

ژۇڭشىڭ: ۋاي - ۋوي. مېنىلا سۇندۇرغىلى تۇردۇڭمۇ.
 (ئانىسى يان ئۆيدە ژۇڭشىڭنىڭ ئوكسىنىنىڭ مىدىرلىغان
 تاۋىنىنى ئاڭلايدۇ، ژۇڭشىڭقا سوز قىلما دىگەننى قىلىپ
 قولىنى پولاڭشىتىدۇ. بىردەم توختايدۇ)

ژۇڭشىڭ: سەن ماڭا بولۇشۇپ ئانامنى ئوقۇشقا دەۋەت
 قىلماي، ئانامغا يان بېسىپ مېنى سۇندۇرغىلى تۇردۇڭ!
 ئانىسى: (كىچىك بالىنىڭ ئاۋازىنى ئاڭلاپ، ئورنىدىن ئۆز-
 رۇپ ماڭىدۇ.) ئوخۇنۇپتۇ.

ئاچچىسى: (ھەم ئورنىدىن تۇرۇپ ماڭىدۇ. بىر ياقىتىن سوز-
 لەيدۇ) مەن ساڭا بىر پىكىر ئېيتماقچى - ئاڭلاشنى خالامسەن.
 ژۇڭشىڭ: ياخشى پىكىر بەرسەڭ - كىم ئاڭلىمايدۇ؟
 (ئانىسى چىقىپ كېتىدۇ. ژۇڭشىڭ ئاچچىسىنى تارتىپ
 ماڭىلى قويمايدۇ.)

ژۇڭشىڭ: قېنى ئاچا سوزلىگىمنا!
 (ئاچچىسى قول ئىشارىتى بىلەن پاراڭ سالمايدىگەندەك قىل-
 ىدۇ، يان ئۆيدە ئوكسىنىنىڭ ئىگەلىگەن ئاۋازى ئاڭلىنىدۇ.
 ئانىسى بالىنى پوپۇلايدۇ. شۇنىڭ بىلەن ئوي ئىچى ئاستا
 جېمىپ قالىدۇ)

ژۇڭشىڭ: ئاچا، نىمە پىكىرىڭ بار ئىدى. ئېيتقىنىما.
 قانداق قىلىشىم كېرەك؟ ئانامنى ئوقۇشقا يازدۇرۇپ قويغانلىق
 غىممىنى تېخى سەن بىلمەيسەن.

ئاچچىسى: نىمىشقا ئالدى بىلەن ئانامدىن سوراپ، را-

زىلىغىنى ئالمايسەن؟

ژۇڭشىڭ: ئانام ساۋاد چىقىرىش ئوڭۇرۇپ ئويلىغان
ئىشنى خالايدۇ، بۇنىڭدا گەپ يوق - دەپ ئويلىغان
ئاچىسى: ئانام ئوڭۇنۇشنى خالايدۇ.

ژۇڭشىڭ: ئەمەسمەنمىشكە بارغىلى ئونۇمايدۇ؟
ئاچىسى: (ئۇنىڭ سۆزىنى توغرىلاپ) بارغىلى ئونۇمايدۇ -
ئەمەس، بارالمايدۇ. (سەل توختاپ تۇرۇپ) ئانامنىڭ بېرىش -
بارالماسلىقى ساڭا باغلىق.

ژۇڭشىڭ: ماڭما؟

ئاچىسى: ھە، سېنىڭ يەنە ئۆيدە بايۇەچچە بولۇش -
بولماسلىقىغا باغلىق.

ژۇڭشىڭ: يەنە شۇ كۇنا خاماننى سورىغىلى تۇردۇڭ.
ئاچىسى: سورىماي ئەسە؟ بايۇەچچە دېگەن، - ھەممىلا
ئىشتا تەييارغا ھەييار بولۇدۇ. باشقا كىشىنىڭ غېمىنى يىمەيدۇ،
كىشىنىڭ قىيىنچىلىقىنى ھەل قىلىش بىلەن بىرگە، «ئوڭۇنۇشكە
بېرىش كېرەك، ئۇنداق قىلىش كېرەك، مۇنداق قىلىش
كېرەك» دەپلا بويۇرۇق چۈشۈرۈش بىلەن بىرگە، تېخى ئۆزىچە
بۇ خىزمەتنى خويما ياخشى ئىشلىدىم - دەپ ئويلايدۇ.

ژۇڭشىڭ: مەن ئۇنداقلاردىن ئەمەس، ئىشنى ياخشى
ئىشلىدىم - دېگەنمەن يوق، ئۆزۈم بىلىمەن، يامان ئىشلىدىم، (سەل
توختاپ تۇرۇپ) شۇڭا سەن ماڭا چارە تېپىپ بەرگەن دەۋاتىمەنغۇ.

ئاچمىسى : مېنىڭ بايادىگىنىم : چارىنى ئۈزەك ئويلاپ
 تاپ دىگىنىم ئىدى . سەن راسلام باشقا كىشىلەرنىڭ غېمىنى
 بەيدىغان ، كىشى ئۈچۈن ئويلايدىغان بولساڭ ، ئاناڭنىڭ قايسى
 تەرەپلەردىن قىيىنلىق تاقانلىغىغا نەزەر سالغىن ، ئانامغا چارە
 تېپىپ بەرگىن.....

زۇڭشىڭ : (سەكرەپ كېتىدۇ) بولدى ، بولدى ، ئۇختۇم !
 (خوشال بولۇپ كېتىدۇ) ئۇققانلىغىمغا ئىشىنەمسەن ؟

ئاچمىسى : ئىشىنمەن .

زۇڭشىڭ : ئاچا ، مەن قانداق قىلىش لازىملىقىنى بىل-
 دىم ، كورۇپ تۇر ، ئانامنىڭ ياخشى ئوگۇنۇپ كېتىشىگە كا-
 پالەت بېرىمەن .

ئاچمىسى : (ئۇنىڭغا بىر ئاز قاراپ) بىلگەن بولساڭ ، ئانامغا
 چۈشەندۈرگىن .

زۇڭشىڭ : (خوشال بولۇپ) ئانا ! ئانا !

(يان ئويىگە قاراپ زۇڭگۈرۈدۇ . شۇ ئارىدا ئانىسى
 چىقىدۇ ، ئىشكىنى ئاستا يېپىپ ، زۇڭشىڭغا ئۇنلۇك سۆزلەپ
 دىگەن ئىشارىنى بېرىدۇ)

زۇڭشىڭ : ئانا ، ئاچام بىلەن ياخشى سۆزلەشتۈك ، سەن
 خاتىرجەم بولساڭلا بولدى . سەن خاپا بولمىغىن ئانا . بايا
 مەندىن ئازراق كامچىلىق ئوتۇپتۇ ، بۇنى بويىنىمغا ئالىمەن .
 سەن توغرىلۇق ئويلانماستىن ، ئۈزەم توغرىلىقلا ئويلىۋېتىمەن .

بۇنىسى نىمە..... نىمە دەيتتى ئاچا؟

ئاچمىسى: نىمە دىمەكچى بولغىنىڭنى كىم بىلسۇن.

ژۇڭشىڭ: شۇنداق بىر ئاتالما بولىدىغان.....

ئاچمىسى: ئاتالماڭنى قوي، ئوزەڭگە قالپاق كەيدۇرمەي

قوي، بارنى سوزلىمەسەن.

ژۇڭشىڭ: خوپ، بۇ مۇشۇنداقلا ئىش ئىدى. كېيىن

ئاچام دىگەندىن كېيىن ئويلاپ قانداق قىلىشىمنى بىلىۋالدىم.

مەنمۇ بايۇەچچىلىك قىلماي، سەنمۇ مېنى «بايۇەچچە» دەۋە-

مەستىن خاتىرجەم بولۇۋە ئانا. يەنە قانداق سوزلىرىڭ بولسا

ئېيتىۋە، ياردەم قىلىپ ھەل قىلىپ بېرىمىز. قانداق؟

ئاچىسى: ھوي! نىمە دەۋاتىسەن؟

زۇلۇشنىڭ: تېخى بىلىمىدىڭما، ناھايىتى ئاددىي ئىشقۇ...

«جياۋچوڭ ئانىنىڭ: «زۇلۇشنىڭ!» دىگەن ئاۋازى ئاڭ

لىنىدۇ).

(زۇلۇشنىڭ: زۇگۈرۈپ چىقىپ كېتىدۇ، پەردە يېپىلىدۇ)

(سەھنە ئارقىسىدا تۇرۇپ)

ئاچىسى: بولدى ئانا، ئەندى ئۇلارنىڭ ئوگۇنۇشىگە

قاتنىشالايدىغان بولدۇڭ، سەن زۇلۇشنىڭنى كەپكە كىرگۈزۈپ

ماسمەتمىكىن - دەپ ئويلايتتىڭ - ھازىر قانداق؟ توغرى تاپ

تىممۇ؟

ئانىسى: ئۇنىڭدىن باشقا نەرسە كۈتمەيمەن. مەن دەرسكە

كەتكەندە ئوكسىغا قاراپ بەرسە، چاتاق چىقارمىسىلا بولدى.

ئاچىسى: ئۇنى بەزى ئىشلارغا سالغىن، ئىپادىسىغا قار

غاندا، بۇ نوۋەت تۈزۈلۈپ قالدىغاندەك تۇرۇدۇ.

ئانىسى: ياخشىلىغى ياخشى، ئەمما ئۇزاققا بارماسمىكىن

دەپ قورقۇمەن.

ئاچىسى: ئانا، ئۇنىڭغا پات - پات سۆزلەپ تۇرغۇن،

تەلەپنى پىۋىرلارغا لايىق قويساڭ ئۇ ئاڭلايدۇ. ئۇ ئەمچەك

تىكى بالا ئەمەس.

جياۋچوڭ ئانا: (سەھنە ئارقىسىدا تۇرۇپ) ئاناڭ بارمۇ؟

زۇلۇشنىڭ: بار. مەيەردە، مەيەردە.

ئۇيغۇر كىتاب تور بېكەتى
www.uyghurkitap.com

(جياۋچوڭ ئانا بىلەن زۇڭشىڭ كىرىدۇ)

زۇڭشىڭ : (ئانىسىنىڭ جياۋچوڭ ئانىنىڭ ئانا

خالىمايدىغانلىقىنى سەزدۈرۈپ قويۇشىدىن قورقۇپ) ئانا

ھە؟ ھېچقايسىمىز يېنىۋالمايمىز. ئانا، سەن جياۋچوڭ ئانا بىلەن مەجلىسكە بار. تىزىمغا ئېلىنىپ قويۇلغانلىقىڭنى ئوتتۇرىغا قالم.

ئانىسى : بىر ئازدىن كېيىن ئۇكاڭ ئويغانسا.....

زۇڭشىڭ : ئەندىشە قىلما، ئۈزەم كوتۇرۇمەن. مۇندىن

كېيىن سەن دەرسكە كەتسەڭ، ئۇكامغا ئۈزەم قارايمەن. ئۇنى

ھەرگىز ئىزغىلا تاپمايمەن، سوۋۇق تەككۈزمەيسەن.

جياۋچوڭ ئانا : (زۇڭشىڭنىڭ ئانىسىغا) ئانداق بولسا ياخ.

شىغۇ.

زۇڭشىڭ : يەنە ھەر كۈنى كەشتە - چىنى - قاچىلارنى

پاكىزە زۇيۇمەن، دەرسىڭنى تەكرارلىغاندا ياردەم بېرىمەن.

ئانىسى : بولدى. چىنە - قاچىلارنى قويۇپ قوي، قايتىپ

كېلىپ ئۈزەم زۇيۇمەن.

زۇڭشىڭ : نىمە قورقسەن؟ ساڭا كۆپرەك ۋاخت چە -

قىرىپ بەرسەم ياخشى ئەمەسمۇ؟

ئانىسى : نەرسە - كېرەكنى قالايمىقان چۈگۈمىساڭ، ئۈزەڭ

نىڭ ئىشىنى ئۈزەڭ قىلساڭ. نۇرغۇن ۋاخت چىقىرالايمەن.

زۇڭشىڭ : ئەندى نىمىسىنى چۈگۈيسەن! ئۆتكەن ئىشنى

تەگەۋەمىگىنا ئانا. مۇندىن كېيىن - جۈزىنى سۇرتىمەن،

ھويلىنى سۇپۇرۇمەن، كىيىمىمنى ئۈزەم ئۇيىمەن.

ئاچىسى: ئۇيالايمەن؟

ئۇلۇكشاڭ: ئۇيالايمەن! كىچىك يۇن يۇننىڭ كىيىمىنى

ئۇيۇپ بەرگەنمەن.

ئاچىسى: كىمنىڭ؟

ئۇلۇكشاڭ: كىچىك يۇن يۇننىڭ — بىرىنچى سىنىپتىكى.

بىر كۈنى يېڭى چىرايلىق كىيىم كىيىپ كەلگەن ئېكەن، ئۇ

قىلىپ كېتىپ، كىيىمىنى لايىقلىقلاپ ئالدى ۋە قورققىنىدىن

ئىزلاپ تاشلىدى، ئۇنىڭ كىيىمىنى ئۇيۇپ قۇرۇتۇۋالدىم، پا-

كىزە ۋە يېڭى كىيىمدە كلا بوپقالدى.

ئانىسى: ئارتۇق ئىشلارغا ئارىلىشىپ
دەرسى قەپ قالدۇ.

زۇڭشىڭ: ئۇنى بىلىمەن دەرسكە دەخلى يەتمە
ئاچمىسى: ئانامنىڭ سوزىنى ئاڭلا! ئانام نەمەدەسە، شۇ
نى قىل.

جياۋچوڭ ئانا: زۇڭشىڭغا قاراڭلا! ئوزى كىچىك بول
سىمۇ، ھەر قانداق بىر ئىشنى زىڭنىسىدىن زېمىغىچە ناھايىتى
تولۇق ئويلايدۇ.

ئانىسى: بىر ئاز ۋاخت خوشال بولۇپ، بىر-ئىككى كۈن
ئۆتكەندىن كېيىن ھورۇنلۇشۇپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىمەن.
ئاچمىسى: ئانا، ئەندى خاتىرجەم بول، زۇڭشىڭنىڭ
بوينىدا قىزىل گالۇستىكى بار، ئۇ قىلغان ۋەدىسىگە تۇ-
رۇدۇ.

زۇڭشىڭ: توغرا! ئاچام بىزنى ياخشى بىلىدۇ.
جياۋچوڭ ئانا: (زۇڭشىڭغا قاراپ، پىسىكلاپ كۈلۈپ) چوڭ
ئاناڭ سېنىڭ مۇغەبەرلىك قىلىشىڭدىن قورقمايدۇ. ئەگەر كونا
كېسىلىڭ قوزغۇلۇپ، ئاناڭنىڭ بىز بىلەن داۋاملىق ئوگۇنۇ-
شىگە چولسى تەگمەي، يېرىم يولدا قەپ قالىدىغان بولسا،
مۇئەللىمىڭگە، ساۋاقداشلىرىڭغا ئېيتىمەن، ئەنە شۇ ۋاختتا
سېنىڭدەك پىتونىرنىڭ قورقمىغىنىكى، باشقىلار ئۇچۇن ياخشى
خىزمەت قىلىمىغىنىكىنى كۆرۈمىز.

ژۇڭشىڭ: ئەمىسزە، مۇئەللىم، ساۋاقداشلىرىمدىن قورققىنىمدىن باشقىلارغا ئىشلەپ بېرىدىكەنمەندە؟ (ئاچىسى بىلەن ئىككىسى بىر-بىرىگە قارىشىدۇ) پىونېر - ئۆمەكتەپتە پىونېر ئېرىپكەن، ئائىلىدىمۇ پىونېر بولۇدۇ، باشقىلارنىڭ ئالدىدىمۇ، ئۆز ئالدىدىمۇ، قەيەردىلا بولمىسۇن پىونېر بولۇدۇ.

جياۋچوڭ ئانا: (كۈلۈپ) مۇئەللىملىرىڭنىڭ سۆزىنى ئا- ھايتتى پىششىق ياتلىۋالغان ئېكەن سەن.

ئانىسى: شۇكرى، مانا ئەندى ئەقلىگە كەلدى. بۇرۇن ئاچچىغلىناي دىسەڭ، ئاچچىغلىنىشقا بولمايتتى. كۈلەي دىسەڭ، كۈلۈشنىڭ ئورنى يوق ئىدى. دادىسى ئۇنى يامان قىلىقلارغا ئادەتلەندۈرۈپ قويۇشۇمدىن بەك ئەندىشە قىلاتتى.....

ژۇڭشىڭ: (يۈزى قىزىرىپ) ئانا، راسا كەن سەن مەجلىسكە بارماي، ساپ مۇناسىۋەتسىزگە پلەرنى قىلىپ تۇرۇدىكەن سەن! (پەردە يېپىلىدۇ).

بۇ كىتاپ جۇڭگو ياشلار نەشرىياتى تەرىپىدىن 1957-
ژىلى يانۋاردا نەشر قىلىنغان بىرىنچى نەشرى ئۈچۈن
سىدىن تەرجىمە قىلىندى.

本書根据中國青年出版社1955年1月第1版第3次印刷版本譯出

كىتاپ نومۇرى 197 (4) 956

ژۇڭشىڭ ئويمان

ئاۋتورى : جالڭتيەنىي

تەرجىمە قىلغۇچى : روزى تۇردى

تەرجىمىنىڭ مۇھەررىرى : ئەزىزجان

كوررېكتورى : ئا. ئابدۇللايىۋ

مىللەتلەر نەشرىياتى تەرىپىدىن نەشر قىلىندى.

ئادرېس : بېيجىڭ گۈزىنچەن 54 - قورا.

بېيجىڭ شەھەرلىك ئەخبارات ۋە نەشرىيات باشقارمىسىنىڭ

رۇخسەت قەغەزى نومۇرى : «ن. 047».

مەركىزىي مىللەتلەر مەتبەئەسىدە بېسىلدى.

شىنخۇا كىتاپ ماگازىنى تەرىپىدىن تارقىتىلدى.

1957 - ژىلى مارتتا بېيجىڭدە بىرىنچى قېتىم نەشر قىلىندى.

1957 - ژىلى مارتتا بېيجىڭدە بىرىنچى قېتىم بېسىلدى.

تراژى : 1 - 4400 ، باھاسى : 6 بۇڭ

書號:956(4)197

蓉生在 家里

(維吾爾文)

張天翼著

肉孜吐尔德翻譯

艾則孜江校訂

阿·阿不都拉尤夫校對

民族出版社出版

地址:北京國子監街54號

北京市書刊出版業營業許可證出字第047號

中央民族印刷廠印刷

新華書店發行

1957年3月北京第一版

1957年3月北京第一次印刷

787毫米×1092毫米1/32 印張:十

印數:1—4,400冊 定價:六分

統一書號: M10049·維31